

Роль функціональної взаємодії щитовидної та надниркових залоз в регуляції білкового складу сироватки крові

М. Н. Левченко

Лабораторія ендокринних функцій Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця
Академії наук УРСР, Київ

З літературних даних відомо, що в регуляції білкового обміну іс-
тотну роль відіграють органи внутрішньої секреції і, зокрема, щитовид-
на і надніркові залози (Клейн, 1939; Цитовська, 1939; Левін і Летем,
1942; Летем, 1945; Гольдштейн, 1946; Азявчик, 1949; Уайт, 1952; Клейн-
зорг і Крюскемпер, 1954, 1955; Чігіотті і Ферріні, 1954; Лямберг, Гресь-
бек, 1955, та ін.).

Проте питання про роль їх функціональних взаємовідношень в регуляції білкового складу крові вивчене недостатньо.

В наших раніше опублікованих роботах (1958, 1959) показано, що введення кроликам АКТГ (по 5 од. на 1 кг ваги) приводить до закономірних якісних і кількісних змін білкового складу сироватки крові. Вони полягають у збільшенні загальної кількості білків внаслідок збільшення вмісту середньо- і високодисперсних альбумінів при зменшенні кількості глобулінів (особливо гамма-глобулінів), в зв'язку з чим білковий коефіцієнт значно підвищується.

Щоб з'ясувати механізм дії АКТГ на білковий склад сироватки крові, було досліджено вплив недостатності або надлишку гормона щитовидної залози на характер реакції білків сироватки при введені АКТГ.

Методика досліджень

Досліди проведені на 60 молодих кроликах обох статей, віком від трьох до п'яти місяців. У 30 кроликів видаляли щитовидну залозу. Інші 30 кроликів піддавали гіпертиреоїдизації, шляхом щоденного годування їх тиреоїдном (по 1 г на день протягом місяця). Сумарна кількість введеного гормона становила 30 г. Кров для досліджень брали з вушної вени тварин. Білковий склад сироватки крові визначали за аналітичною методикою дифузного висоловання сірчанокислим амонієм, розробленою М. В. Зеленським (1953, 1954). Кожному кролику вводили внутрім'язово по 5 мг на 1 кг ваги АКТГ тільки однієї серії. Кров досліджували до введення гормона і через чотири години після ін'екції.

Спочатку вивчали реакцію білків сироватки крові на введення АКТГ нормальним кроликам, потім тварин піддавали терапієйдектомії або гіпертиреоїдизації і знову вивчали реакцію білків сироватки на таку саму дозу АКТГ в динаміці в хронічному експерименті.

Результати досліджень

Всього проведено дві серії дослідів. У першій серії вивчали вплив тиреоїдектомії на білковий склад сироватки крові і характер реакції білків на АКТГ у різні строки після видалення щитовидної залози (через два тижні, місяць, три і шість місяців).

У другій серії дослідів білковий склад сироватки після введення тиреоїду характер змін білків нормальних кроликів до на рис. 1. Отже, введення проводжується підвищенням сту білків (в середньому збільшення кількості альбуміну (на 160%) видій. Кількість глобулін (45%) переважно за рахунок

Динаміку зміни білків крові після тиреоїдографіки (рис. 2, а), побудованих даних, прийнятні). На осі абсцис позначається час після операції, на осі ординат — порівнянні з вихідними значеннями з графіків (рис. 2, а) нової залози приводить до зображення загальної концентрації кімпінг-підвищеннем вмісту в перший час після операції (рис. 2, б) підвищується рівень в дальшому (через півроку) кількість глобулінів серед сокої дисперсності.

Поряд з цим вміст а-
вишує вихідний рівень ви-
го збільшення кількості г-
цій, тоді як кількість сер-
сокодисперсних альбумін-
в зв'язку з чим альбумін-
цієнт поступово знижується

Зміни білкового складу тиреоїдектомованих крізь АКТГ наведені на рис. 2, ція адренокортиcotропні фіза через два тижні післями змінами білковоглягає лише в тому, що здок переважного зменшепак вміст альбумінів збільшення централізації середньодисперсії

При введенні кролів глобулінів знижувався інважаочому зменшенні і збільшився внаслідок підкодисперсних фракцій. збільшився, тоді як загал (на 2,7%).

Характер змін у більшої кількості реодектомованих кроликів дани, наведені на рис. 2, 6

У другій серії досліджували вплив хронічної гіпертиреоїдизації на білковий склад сироватки та його зміни під впливом АКТГ в різні строки після введення тиреоїдину.

Характер змін білкового складу сироватки під впливом АКТГ у нормальніх кроликів до видалення щитовидної залоз можна бачити на рис. 1. Отже, введення АКТГ (серія 45) супроводжується підвищеннем загального вмісту білків (в середньому на 6,3%) внаслідок збільшення кількості альбумінів (на 17,6%), особливо (на 160%) високодисперсних фракцій. Кількість глобулінів зменшується (на 45%) переважно за рахунок гамма-глобулінів.

Динаміку змін білкового складу сироватки крові після тиреоїдектомії демонструють графіки (рис. 2, a), побудовані в процентах до вихідних даних, прийнятих за 100% (чорна лінія). На осі абсцис позначено час, що минув після операції, на осі ординат — процент змін у порівнянні з вихідними величинами. Як видно з графіків (рис. 2, a), видалення щитовидної залоз приводить до поступового збільшення загальної концентрації білків поряд з різким підвищеннем вмісту глобулінів, причому в перший час після операції (через два тижні) підвищується рівень гамма-глобулінів, а в дальшому (через півроку) збільшується кількість глобулінів середньої і особливо високої дисперсності.

Поряд з цим вміст альбумінів дещо перевищує вихідний рівень внаслідок прогресивного збільшення кількості грубодисперсних фракцій, тоді як кількість середньо- і особливо високодисперсних альбумінів різко зменшується, в зв'язку з чим альбуміно-глобуліновий коефіцієнт поступово знижується.

Зміни білкового складу сироватки крові у тиреоїдектомованих кроликів під впливом АКТГ наведені на рис. 2, б. Одноразова ін'єкція адренокортиcotропного гормона гіпофіза через два тижні після операції супроводжується майже такими самими змінами білкового складу сироватки, як і в нормі. Різниця полягає лише в тому, що зниження рівня глобулінів відбувається внаслідок переважного зменшення вмісту високодисперсних глобулінів, тоді як вміст альбумінів збільшився в результаті помітного зростання концентрації середньодисперсних і особливо високодисперсних альбумінів.

При введенні кроликам АКТГ через місяць після операції вміст глобулінів знижувався інтенсивніше, ніж у нормі (на 11,7%) при переважаючому зменшенні кількості гамма-глобулінів. Вміст альбумінів збільшився внаслідок підвищення кількості середньодисперсних і високодисперсних фракцій. Альбуміно-глобуліновий коефіцієнт значно збільшився, тоді як загальний рівень білка лише трохи підвищився (на 2,7%).

Характер змін у білковій формулі крові під впливом АКТГ у тиреоїдектомованих кроликів через три місяці після операції ілюструють дані, наведені на рис. 2, б. Як бачимо, кількість глобулінів під впливом

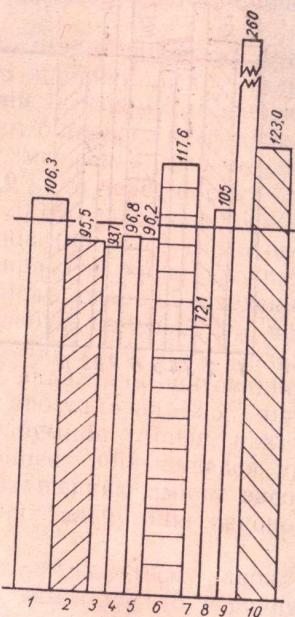


Рис. 1. Вплив АКТГ на білковий склад сироватки крові нормальних кроликів.

1 — загальний вміст білків; 2 — глобуліни (загальна кількість); 3 — грубодисперсні; 4 — середньодисперсні; 5 — високодисперсні; 6 — альбуміни (загальна кількість); 7 — грубодисперсні; 8 — середньодисперсні; 9 — високодисперсні; 10 — білковий коефіцієнт.

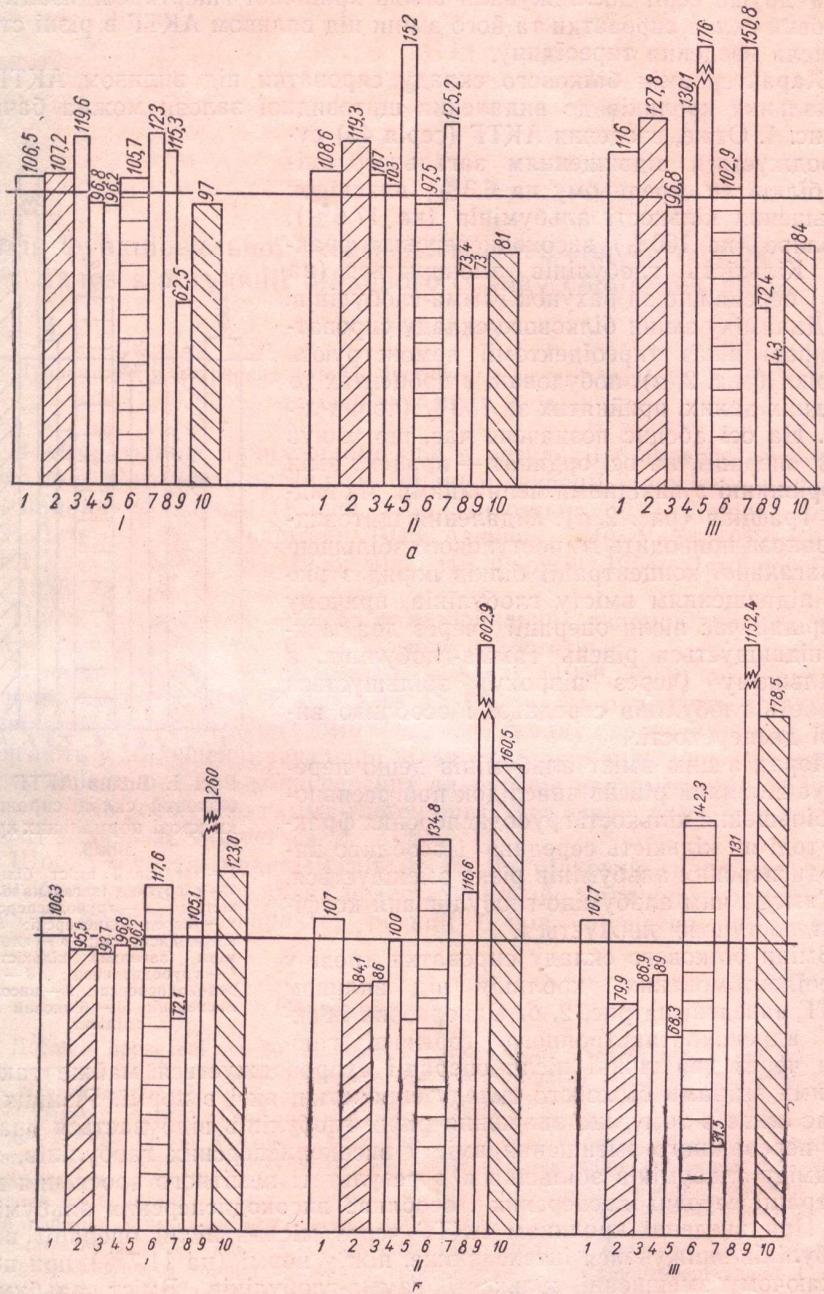


Рис. 2. Зміни білкового складу сироватки крові кроликів під впливом тиреоїдектомії.

а — до введення АКТГ: I — через два тижні, II — через три місяці, III — через шість місяців після операції; б — після введення АКТГ: I — до тиреоїдектомії, II — через три місяці після операції, III — через шість місяців після операції.

Інші позначення такі самі, як і на рис. 1.

введення АКТГ зменшил
режень (в середньому на
кількості гамма-глобулін
(на 16,7%). Кількість а-
внаслідок підвищення ви-
високої дисперсності (бі-
вий коефіцієнт підвищив-

Через шість місяців
тиреоїдектомованих кроліків
значному зниженні загалом
вмісту альбумінів порівняно
з нормою. Так, якщо в нормі ін'єкція
глобулінів на 4,5%, а через
цих місяців загальний вміст глобулінів
зменшенню кількості високої
дисперсності під впливом АКТГ
збільшувався на 17,6%, АКТГ
супроводжувалось значному збільшенні концентрації
ніж у шість разів). Через
залози кількість альбумінів
різко підвищенні рівня
десять разів), в зв'язку з
78,5%. Слід також відзначити
зниження високодисперсних альбумінів
мірно знижувався.

Отже, видалення щільної
мірним підвищеннем загалом
кількості глобулінів (спочатку
високодисперсних фракцій
середньо- і високодисперсних
білковий коефіцієнт.

Реакція білків сировини
АКТГ якісно майже не відрізняється
під впливом тиреоїдектомії
у більш різкому зменшенню
підвищеннем вмісту високодисперсних
білкового коефіцієнта.

Динаміку змін білкового
складу демонструють графики
їдизації, вираженими в процентах
(суцільна чорна лінія). На
початку годування тиреоїдектомовані
тварини з вихідними величинами
тиреоїдином протягом перших
після операції підвищуючи
загальну кількості білків
зменшеннем вмісту глобулінів
дисперсності (відповідно на
3,4%) в результаті зниження
альбумінів, тоді як вміст грубих
Білковий коефіцієнт знижується
дуже сильно тиреоїдином загальна
кількість на 11,4% внаслідок
(на 24,6%) і високой (на 3,4%)
знижуючи з попереднім строком

введення АКТГ зменшилась сильніше, ніж у нормі і на початку спостережень (в середньому на 15,9%) внаслідок більш значного зменшення кількості гамма-глобулінів (на 13,7%) і глобулінів високої дисперсності (на 16,7%). Кількість альбумінів в середньому збільшилась на 34,8% внаслідок підвищення вмісту фракцій середньої (на 16,6%) і особливо високої дисперсності (більш ніж у шість разів). Альбуміно-глобуліновий коефіцієнт підвищився на 60,5%.

Через шість місяців після операції реакція білків сироватки крові тиреоїдектомованих кроликів посилюється, що проявляється у більш значному зниженні загального рівня глобулінів і різкому збільшенні вмісту альбумінів поряд із значним підвищенням білкового коефіцієнта. Так, якщо в нормі ін'екція АКТГ викликала зменшення концентрації глобулінів на 4,5%, а через три місяці — на 15,9%, то через шість місяців загальний вміст глобулінів зменшився на 20,1% внаслідок різкого зменшення кількості високодисперсних глобулінів (на 31,7%). До операції під впливом АКТГ вміст альбумінів у сироватці крові кроликів збільшувався на 17,6%, а через три місяці після операції введення АКТГ супроводжувалось підвищенням рівня альбумінів на 34,8% при значному збільшенні концентрації високодисперсних альбумінів (більш ніж у шість разів). Через шість місяців після видалення щитовидної залози кількість альбумінів під впливом АКТГ зростала на 42,3% при різкому підвищенні рівня високодисперсних альбумінів (більш, ніж у десять разів), в зв'язку з чим білковий коефіцієнт збільшувався на 78,5%. Слід також відзначити, що поряд із збільшеннем вмісту високодисперсних альбумінів рівень низькодисперсних альбумінів закономірно знижувався.

Отже, видалення щитовидної залози супроводжується закономірним підвищенням загального вмісту білків внаслідок збільшення кількості глобулінів (спочатку грубодисперсних, а потім середньо- і високодисперсних фракцій), поряд з поступовим зменшенням вмісту середньо- і високодисперсних альбумінів, в зв'язку з чим знижується білковий коефіцієнт.

Реакція білків сироватки крові тиреоїдектомованих тварин на АКТГ якісно майже не відрізняється від реакції до операції, проте через деякий час після операції вона поступово посилюється, що проявляється у більш різкому зменшенні кількості глобулінів поряд із значним підвищенням вмісту високодисперсних альбумінів і помітним зростанням білкового коефіцієнта.

Динаміку змін білкового складу сироватки крові при гіпертиреоїдизації демонструють графіки (рис. 3), побудовані за середніми показниками, вираженими в процентах до вихідних даних, прийнятих за 100 (суцільна чорна лінія). На осі абсцис позначено час, що минув після початку годування тиреоїдном, на осі ординат — процент змін у порівнянні з вихідними величинами. Як видно з графіків, годування кроликів тиреоїдом протягом перших двох тижнів супроводжується збільшенням загальної кількості білків (в середньому на 4,1%) поряд з підвищенням вмісту глобулінів (на 12,4%) переважно середньої та високої дисперсності (відповідно на 9,8 і 25%). Вміст альбумінів дещо знизився (на 3,4%) в результаті зменшення кількості середньодисперсних альбумінів, тоді як вміст грубодисперсних альбумінів збільшився на 18%. Білковий коефіцієнт знизився на 13,7%. Через місяць після початку годування тиреоїдом загальний вміст білка перевищував вихідний показник на 11,4% внаслідок збільшення кількості глобулінів середньої (на 24,6%) і високої (на 32,1%) дисперсності. Вміст альбумінів, порівнюючи з попереднім строком дослідження, трохи підвищився, становля-

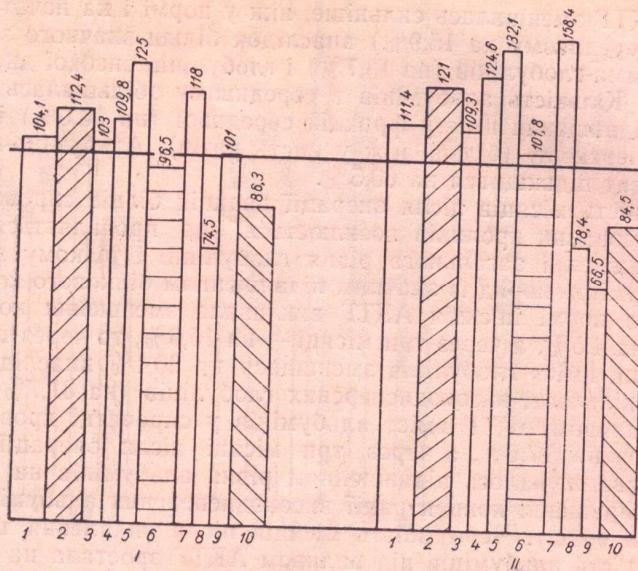


Рис. 3. Зміни білкового складу сироватки крові кроликів після гіпертиреоїдизації: I — через два тижні, II — через місяць після початку годування тиреоїдом.

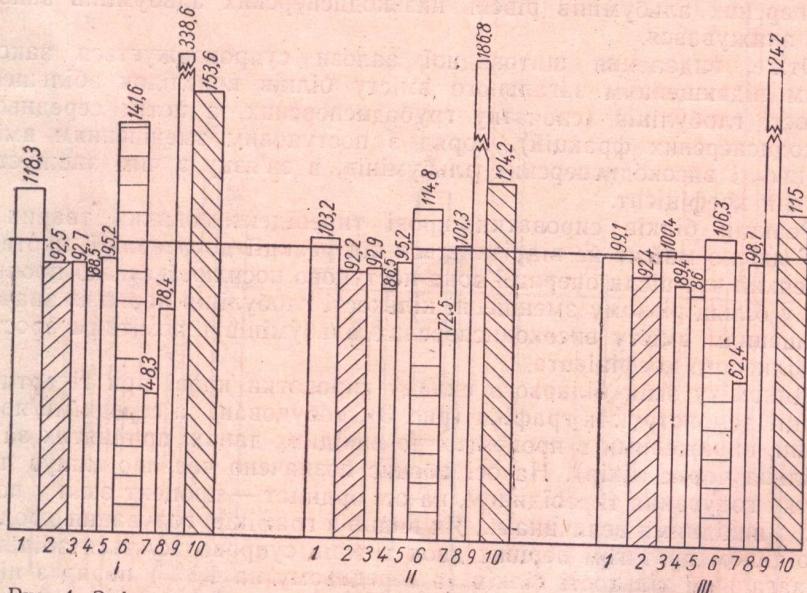


Рис. 4. Зміни білкового складу сироватки крові під впливом гіпертиреоїдизації при введенні АКТГ.
I — до гіпертиреоїдизації, II — через два тижні, III — через місяць після початку годування тиреоїдом.

чи 101,8% від вихідного, в результаті значного збільшення (на 58,4%) грубодисперсних фракцій. Водночас концентрація середньодисперсних і високодисперсних фракцій зменшилась відповідно на 21,6 і 33,4%. Білковий коефіцієнт ще трохи знизився, становлячи 84,5% від вихідного.

Результати дослідження білкового складу сироватки крові гіпер-

тиреоїдизованих кроликів видно, що реакція білків реоїдину характеризува (в середньому на 18,3% особливо фракцій високо вищували вихідний показник альбумінів зменшив кількість глобулінів зменшила на 53,6%.

Слід відзначити, що АКТГ в значній мірі за серії 45 реакція була менш яскравою, ніж у нормі.

У відповідь на введення грубодисперсних фракцій, під впливом АКТГ, відбувається переважно збільшення вмісту глобулінів, а вміст гамма-альбумінів у відповідь на введення грубодисперсних фракцій, під впливом АКТГ, зменшується.

Резюмуючи дані цієї спроби, можна зробити висновок, що кроликів тиреоїдом загального вмісту білків переважно середньої і високої концентрації (через два тижні) знижується, а вміст перших фракцій поряд із збільшенням вмісту альбумінів. В дальншому прогресуванні процесу альбумінів приводить до зменшення рівня середньодисперсних фракцій значно знижується. Більш детально це відображено на рисунку 4.

Обговорення

На основі одержаних результатів білкового обміну можна зробити висновок, що надниркові залози відіграють важливу роль в регуляції білкового обміну. Проте тературні дані про взаємодію надниркових залоз внутрішньої сечі дуже суперечливі. На думку Торн, 1950; Шадаксхараппа, 1955, та інші автори, надниркові залози відіграють важливу роль в регуляції білкового обміну.

тиреоїдизованих кроликів під впливом АКТГ наведені на рис. 4, з якого видно, що реакція білків сироватки на АКТГ (сер. 11) до введення тиреоїдину характеризувалась підвищеннем загального вмісту білка (в середньому на 18,3%) внаслідок збільшення кількості альбумінів, особливо фракції високої дисперсності, які більш ніж у три рази перевищували вихідний показник. Вміст грубодисперсних і середньодисперсних альбумінів зменшився відповідно на 51,7% і 21,6%. Загальна кількість глобулінів зменшилась на 7,5%, білковий коефіцієнт збільшився на 53,6%.

Слід відзначити, що інтенсивність реакції білків сироватки на АКТГ в значній мірі залежить від серії АКТГ. Наприклад, на АКТГ серії 45 реакція була менш виразною, ніж на серію 11, що, мабуть, залежить від різної активності препарату.

У відповідь на введення АКТГ в період гіпертиреоїдизації (через два тижні після годування тиреоїдином) реакція білків крові була слабша, ніж у нормі. Так, якщо в нормі загальний вміст білків збільшувався на 18,3%, то після годування тиреоїдином він зростав лише на 3,2%. Кількість альбумінів збільшувалась не так інтенсивно (на 14,8% замість 41,6% в нормі). Концентрація глобулінів знижувалась майже так само, як і в нормі. Білковий коефіцієнт підвищився лише на 24,2%, тоді як у нормі він збільшувався на 53,6%. Через місяць після початку годування тиреоїдином загальний вміст білка, на відміну від нормальній реакції, під впливом АКТГ не підвищувався, а трохи знижувався або зовсім не змінювався, в середньому становлячи 99,1% від вихідного показника. Вміст глобулінів у відповідь на введення АКТГ знижувався переважно в результаті зменшення кількості високодисперсних глобулінів, а вміст гамма-глобулінів дещо підвищувався. Загальна кількість альбумінів у відповідь на введення АКТГ зростала лише на 6,3% при збільшенні вмісту високодисперсних альбумінів на 142% замість 238% у нормі. Білковий коефіцієнт підвищувався лише на 15%, тоді як до гіпертиреоїдизації він збільшувався на 53,6%.

Резюмуючи дані цієї серії досліджень, слід відзначити, що годування кроликів тиреоїдином супроводжується прогресивним підвищеннем загального вмісту білків внаслідок збільшення рівня глобулінів, — переважно середньої і високої дисперсності. Вміст альбумінів спочатку (через два тижні) знижується внаслідок зменшення вмісту середньодисперсних фракцій поряд із збільшенням кількості грубодисперсних альбумінів. В дальшому прогресивне підвищення рівня грубодисперсних альбумінів приводить до збільшення загальної кількості альбумінів. Водночас рівень середньодисперсних і особливо високодисперсних фракцій значно знижується. Білковий коефіцієнт також поступово зменшується.

Обговорення результатів досліджень

На основі одержаних даних можна висловити припущення, що в регуляції білкового обміну значну роль відіграє функціональна взаємодія залоз внутрішньої секреції, зокрема щитовидної залози і кори надніркових залоз. Проте причини цих змін досі ще не з'ясовані. Літературні дані про взаємодію щитовидної залози і надніркових залоз дуже суперечливі. На думку одних дослідників (Хілл, Рейс, Форшем, Торн, 1950; Шадаксхараппа і співробітники, 1951; Корвілейн, 1953; Левін і Даудей, 1955, та інші), ослаблення функції щитовидної залози призводить до пригнічення діяльності надніркових залоз. На думку ін-

ших (Рохліна й Славіна, 1936; Енріко, 1954; Гарріс, 1955; Гінчерман, 1956, та інші), між функціональною активністю щитовидної й надніркової залоз існує зворотна залежність. Результати наших досліджень свідчать про те, що між щитовидною і наднірковими залозами існує тісний функціональний зв'язок, але для остаточного розв'язання цього питання потрібні дальші глибокі дослідження.

Висновки

1. Одноразова ін'єкція АКТГ нормальним кроликам викликає збільшення загальної кількості білків сироватки крові внаслідок підвищення вмісту високодисперсних альбумінів при зменшенні кількості глобулінів, що приводить до підвищення білкового коефіцієнта.

2. Вплив АКТГ на білковий склад сироватки в значній мірі залежить від функціональної активності щитовидної залози.

В умовах гіпертиреоїдизації реакція білків сироватки на введення АКТГ в міру збільшення годування тиреоїдіном поступово ослаблюється. В ряді випадків загальний вміст білків зовсім не змінюється і навіть знижується.

У тиреоїдектомованих кроликів реакція білків сироватки на введення АКТГ із збільшенням часу, що минув після операції, поступово посилюється. Це проявляється в значному збільшенні загальної кількості білка в результаті підвищення вмісту альбумінів поряд із значним зменшенням кількості глобулінів, в зв'язку з чим білковий коефіцієнт значно підвищується.

3. Результати досліджень свідчать про тісний функціональний зв'язок між щитовидною залозою і корою надніркових залоз і значну його роль в регуляції білкового складу крові.

ЛІТЕРАТУРА

- Азячник А. В., Биохимия, 14, 5, 1949.
 Гінчерман Е. З., Проблемы эндокринологии и гормонотерапии, т. 2, № 2, 1956, с. 23.
 Гольдштейн Б. И., Биохимия, 1, 5, 1946.
 Зеленский М. В., Мед. журн. АН УРСР, т. 23, в. 6, 1953; т. 24, в. 4, 1954.
 Рохлина М. Л., Славина Н. С., Бюлл. экспер. біол. и мед., т. II, в. 2, 1936, с. 136.
 Уайт А., Белки и аминокислоты в питании человека и животных, ИИЛ, М.—Л., 1952.
 Читовская И. И., Бюлл. экспер. біол. и мед., 7, 1939, с. 114.
 Chigliotti G., Ferrini A., Arch. «E. Magagliano» patol. clin., 9, N 6, 1954, 1609.
 Corvilain J., Brit. Med. Journ., N 4842, 1953, p. 915.
 Enrico L., Endocrinology, (Excerpta Med.) v. 8, N 11, 1954, p. 461.
 Harris J., Endocrinology, v. 8, N 2, 1955, p. 531.
 Hill S., Reiss R., Forsham P., Thorpe G., J. Clin. Endocrinol., 10, 1950, p. 1375.
 Klein R. J., J. of Biol. Chem., 128, 1939, p. 659.
 Kleinsorg H., Krüskeprer H. L., Die Naturwissenschaften, 41, N 15, 362, 1954; Acta endocrinol., 19, N 2, 1955, p. 157.
 Lamberg B., Gräsbeck, Acta endocrinol., 19, N 1, 1955, p. 91.
 Leathem J. H., Proc. Soc. Exptl. Biol. Med., 60, 1945, p. 260.
 Levin M. and Daughaday W., J. Clin. Endocrinol. a. Metabol., 15, I, 1955, 1499.
 Levin L. a. Leathem J. H., Am. Journ. Physiol., 136, 1942, p. 306.
 Shadaksharappa K., J. Clin. Endocrinol. 11, 1, 1951, p. 1383.

Надійшла до редакції
25.I 1961 р.

Роль функціональної і регуляції білків

Лаборатория эндокринных с

В работе изложены результаты изучения белков сыворотки крови при введении гипертриреоидизации.

Установлено, что при количестве белков сыворотки содержания высокодисперсных глобулинов, в связи

Влияние АКТГ на белки зависит от функциональной активности.

В условиях гипертиреоидизма АКТГ в процессе кормления

У тиреоидэктомированного АКТГ по мере увеличения тепенно усиливается: это и повышением общего содержания альбуминов при более высоких концентрациях глобулинов, в связи с чем это усиливается. Результаты нашей работы показывают, что функциональной связи между белками и значительной ее

Role of the Functional Adrenals in the Regulation of the Blood Serum on Adrenocortical Function

Laboratory of endocrinous function
of the Academy

This paper presents the results of the blood serum on adrenocortical function of thyroidectomy and hyperthyroidism.

It was found that a single injection of ACTH raises the total quantity of proteins in the blood serum, the content of highly dispersed proteins, due to which the protein content is gradually attenuated during the course of hyperthyroidism.

The effect of ACTH on the blood serum is great extent on the functional conditions of hyperthyroidism, which is gradually attenuated during the course of hyperthyroidism.

**Роль функционального взаимодействия щитовидной
и надпочечных желез
в регуляции белкового состава сыворотки крови**

М. Н. Левченко

Лаборатория эндокринных функций Института физиологии им. А. А. Богомольца
Академии наук УССР, Киев

Резюме

В работе изложены результаты исследования белкового состава сыворотки крови при введении АКТГ кроликам в условиях тиреоидэктомии и гипертиреоидизации.

Установлено, что при однократном введении АКТГ (5 ед/кг) общее количество белков сыворотки крови повышается в результате увеличения содержания высокодисперсных альбуминов при уменьшении количества глобулинов, в связи с чем белковый коэффициент повышается.

Влияние АКТГ на белковый состав сыворотки в значительной мере зависит от функциональной активности щитовидной железы.

В условиях гипертиреоидизации реакция белков сыворотки на АКТГ в процессе кормления тиреоидином постепенно ослабляется.

У тиреоидэктомированных кроликов реакция белков сыворотки на АКТГ по мере увеличения времени, прошедшего после операции, постепенно усиливается: это проявляется более значительным, чем в норме, повышением общего содержания белков вследствие увеличения количества альбуминов при более значительном уменьшении концентрации глобулинов, в связи с чем белковый коэффициент значительно повышается. Результаты наших исследований свидетельствуют о тесной функциональной связи между щитовидной железой и корой надпочечников и значительной ее роли в регуляции белкового состава крови.

**Role of the Functional Interaction of the Thyroid Gland and
Adrenals in the Regulation of the Protein Composition of the
Blood Serum**

M. N. Levchenko

Laboratory of endocrinous functions of the A. A. Bogomoletz Institute of Physiology
of the Academy of Sciences of the Ukrainian SSR, Kiev

Summary

This paper presents the results of a study of the protein composition of the blood serum on administering ACTH to rabbits under conditions of thyroidectomy and hyperthyroidization.

It was found that a single administration of ACTH (5 units per kg) raises the total quantity of serum proteins as a result of an increase in the content of highly disperse albumins with a decrease in the globulin content, due to which the protein coefficient increases.

The effect of ACTH on the protein composition of the serum depends to a great extent on the functional activity of the thyroid gland. Under conditions of hyperthyroidization the reaction of serum proteins to ACTH is gradually attenuated during the process of thyroidin ingestion.